

Onnea on: olla historian ja yhteiskuntaopin opettaja

KATI HYNÖNEN

Syyskoulutuksen yhteydessä kävin monta mielenkiintoista keskustelua kollegoiden kanssa. Mietimme millainen kuva historian ja yhteiskuntaopin opettajan työstä annetaan. Usein esille nostetaan työn ikävät puolet (kuten kuormittavuus ja vaativat huoltajat). Tähän myönnän usein itsekin syyllistyväni. Kun opettajuus yhdistyy julkisessakin keskustelussa näihin haasteisiin, ei liene ihme, ettei opettajan työ kiinnosta yliopistossa opiskelevia nuoria. Useammastakin yliopiston harjoittelukoulusta on kuulunut viestiä, ettei opettajaksi haluvia opiskelijoita ole riittävästi, vaan auskultanteista on pulaa. On syytä huolestua, jos opiskelijat eivät haakeudu opiskelemaan historian ja yhteiskuntaopin opettajaksi. Jatkuessaan tilanteesta voi muodostua todellinen ongelma.

En luonnollisestikaan väheksy historian ja yhteiskuntaopin opettajien kokemia haasteita ja työn epäkohtia. Näistä on syytäkin puhua ja vaatia niihin parannuksia. Nyt pohdin kuitenkin työtäni toisesta näkökulmasta. Miksi valitsin opettajan uran ja miksi yhä edelleen teen tätä työtä? Miksi on ilo opettaa historiaa ja yhteiskuntaoppia?

Itselleni historia on aina ollut suuri kiinnostuksen kohde. Historialliset kirjat ja elokuvat ovat tuntuneet kiehtovilta pienestä pitäen. Innostus on säilynyt kaikki nämä vuodet. Mikä ilo onkaan nähdä sama kiinnostus osassa oppilaitani. Koulun arjessa olen huomannut asian, josta osaan yläkoulun opettajana olla kiitollinen: oppiaineemme tuntuvat kiinnostavan oppilaita – tämä näkyy esimerkiksi siinä, että muilla tunneilla haastavasti käyttäytyvät oppilaat näyttävät usein paremman puolensa historian tunneilla.

Koen merkitykselliseksi mahdollisuuden vaikuttaa nuoriin, myös heihin, joissa ei paloa ja kiinnostusta opettamiimme aineisiin ole. Meillä opettajilla on tilaisuus saada heidät kiinnostumaan historiasta tai ainakin tiedostamaan oppiaineen yleissivistävä

luonne. On tärkeää, että oppilaat oppivat historian ja yhteiskuntaopin tunneilla perustiedot ja -taidot elämään ympäröivässä maailmassa ja tiedostavat omat mahdollisuutensa vaikuttaa. Tämä on merkittävää myös demokraattiselle oikeusvaltiolle ja sen toiminnalle. Liittomme antoi juuri lausunnon hallituksen demokratiaohjelmasta. Lausunnossa korostimme oppiaineidemme merkittävää roolia ja opettajien demokratiakasvatustyön tärkeyttä.

Meillä historian ja yhteiskuntaopin opettajalla on käsissämme oppiaineet, jotka ovat alati ajankohtaisia. Suomessa ja maailmalla tapahtuu jatkuvasti paljon, minkä vuoksi yhteiskuntaopin sisällöt ovat länänä oppilaiden arjessa. Ja näihin tapahtumiin liittyy lähes poikkeuksetta historia. Aiheista ei ainakaan ole pulaa – ainoastaan opetukseen käytettävissä olevasta ajasta.

Oma päämääräni opettajan työssäni on saada oppilaat ajattelemaan ja löytämään itselleen tärkeitä ja kiinnostavia asioita ja oppimaan erilaisia, tässä maailmanajassa, tärkeitä taitoja.

Puheenvuorollani haluan muistuttaa sekä itseäni että teitä: historian ja yhteiskuntaopin opettajan työssä on monia iloja. Meidän oppiaineitamme on tärkeää ja antoisaa opettaa.

Rentouuttavaa joulunaikaa! ■

Kirjoittaja on HYOL ry:n puheenjohtaja.